

زنده به یاد حسین علیه السلام

شرح حال شوریده‌ی دلسوخته
و پیر غلام حضرت ابا عبدالله الحسین (صلوات الله علیه)
مرحوم آقا سید شریف حسین زاده (حسینی)

تألیف:

رسول قربانی

انتشارات آثار فکر

تهران - ۱۳۹۶

شابک	۹۷۸-۶۰۰-۷۴۹۲-۹۸-۷ :
شماره کتابشناسی ملی	۴۷۱۷۹۳۷ :
عنوان و نام پدیدآور	زنده به یاد حسین علیه السلام: شرح حال شوریده‌ی دلسوخته و پیر غلام حضرت ابا عبدالله الحسین (صلوات الله علیه) مرحوم آقا سید شریف حسین زاده (حسینی)/ مولف رسول قربانی.
مشخصات نشر	تهران: آثار فکر، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری	۲۳۲ص.
یادداشت	کتابنامه.
موضوع	حسین زاده، سیدشریف، ۱۳۱۵ - ۱۳۷۲.
موضوع	احادیث شیعه -- قرن ۱۴
موضوع	۲۰th century -- Hadith (Shiites) -- Texts :
موضوع	مباحثان -- ایران -- سرگذشتنامه
موضوع	*Loudatorists -- Iran -- Biography :
رده بندی دیویی	۲۹۷/۷۵۷.۹۲ :
رده بندی کنگره	۸۵ / ۱۳۹۶ / BP۲۶۱ ق ۵ / ج ۸۵
سرشناسه	قربانی، رسول، ۱۳۵۶ -
وضعیت فهرست نویسی	ف :

تهران، میدان انقلاب، خیابان ۱۲ فروردین، خیابان شهید وحید نظری، پلاک ۹۹، طبقه دوم تلفن: ۶۶۹۶۷۳۵۵-۶. نمابر: ۶۴۸۰۸۸۲

زنده به یاد حسین علیه السلام

تألیف: رسول قربانی

ویراستار: مریم قربانی

چاپ: اول - ۱۳۹۶

شمارگان: ۵۰۰

ناشر: انتشارات آثار فکر

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۴۹۲-۹۸-۷

قیمت ۱۹۰۰۰ تومان

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است

فهرست مطالب

مقدمه مولف ۱۷

مقدمه کتاب ۲۱

بخش اول

فصل اول ۲۷

سرگذشت پدر بزرگ مرحوم آقا سید شریف، مرحوم آقای سید علی اکبر (رحمة الله علیه) مروف به سید کرمانی ۲۷

فصل دوم ۴۳

سرگذشت پدر و مادر مرحوم آقا سید شریف، مرحوم آقا سید علی و مرحوم کوچک خانم ۴۳

فصل سوم ۵۵

سرگذشت مرحوم آقا سید شریف ۵۵

کودکی و نوجوانی ۵۷

۱۸ سالگی به بعد (دوران جوانی) ۶۲

ازدواج با دختری عقیف و بهبود نسبی اوضاع ۶۵

تأسیس هیئت و تولد فرزندان ۶۷

برخی تحولات ۶۹

منزلی واقع در صدر الاشراف ۷۳

منزلی دیگر ۷۵

شهادت فرزند در دفاع از ناموس و وطن ۷۷

اواخر عمر و سفر آخرت ۷۰

فصل چهارم ۸۳

اخلاقیات و عادات ۸۳

اقامه‌ی مجالس اهل بیت علیهم السلام ۸۵

- انس با اشك و گریه بر حضرت سید الشهداء (صلوات الله علیه) ۸۸
- توجه و توسل به حضرت بقیه الله الاعظم (عجل الله تعالی فرجه الشریف) ۸۹
- زیارت در اماکن مقدس ۹۰
- احیای شب جمعه، شب زیارتی ۹۱
- علاقه به احسان در راه آقا امام حسین (صلوات الله علیه) ۹۱
- ارتباط با اهل علم، شعرا و ۹۲
- روایاتی مصادقه ۹۳
- بی صفا و خالی از کدورت ۹۳
- رفع گرفتاری مردم نیازمند ۹۴
- نماز اول وقت مقتد به مستحیات ۹۴
- زیارت عاشورا رستم صوات ۹۴
- نصایح ۹۵

بخش دوم

فصل اول ۱۰۳

- درگاه حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام بهترین راه تقرب به بارگاه حضرت صاحب الزمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) ۱۰۵
- مرحوم سید کریم کفاش ۱۱۰
- مرحوم حاج محمدعلی فشندی ۱۱۲
- مرحوم حاج ملا آقاخان ۱۱۵
- مرحوم کل احمد آقا ۱۱۷
- مرحوم حاج اکبر ناظم ۱۲۲
- مرحوم شیخ جعفر مجتهدی ۱۲۵

فصل دوم ۱۳۷

احادیث : ۱۳۷

- * يك: ولایت علی ابن ابی طالب علیه السلام ۱۳۹
- * دو: یاد اهل بیت علیهم السلام و آثار آن ۱۳۹

- * سه: یاد اهل بیت علیهم السلام ۱۳۹
 * چهار: یاد اهل بیت علیهم السلام ۱۴۰
 * پنج: اثر یاد محمد (صلی الله علیه و آله) یا علی (علیه السلام) ۱۴۰
 * شش: نام علی علیه السلام مکتوب بر حقیقت اشیا ۱۴۰
 * هفت: فضایلی دیگر ۱۴۱
 * هشت: فضایل امیر المومنین علیه السلام قابل احصا نیست ۱۴۲
 * نه: نیت مجالس ۱۴۳
 * ده: ذکر فضائل امیرالمومنین علی بن ابی طالب علیه السلام در مجالس ۱۴۴
 * یازده: فضایل امیر المومنین علیه السلام، خارج از حد احصاء است ۱۴۴
 * دوازده: فضیلتی دیگر ۱۴۵
 * سیزده: آورده شده است لقهی در بهشت ۱۴۵
 * چهارده: مثل علی علیه السلام، مثل کعبه ۱۴۶
 * پانزده: فضیلتی دیگر ۱۴۶
 * شانزده: فرمایشی از حضرت امام صادق علیه السلام ۱۴۶
 * هفده: مثل علی علیه السلام در قیامت ۱۴۷
 * هجده: ولایت علی بن ابی طالب علیه السلام قلعة محکم الهی ۱۴۷
 * نوزده: شرط قبولی لا اله الا الله ۱۴۷
 * بیست: فضیلتی دیگر ۱۴۸
 * بیست و یک: امیر المومنین علیه السلام، صراط مستقیم است ۱۴۹
 * بیست و دو: لقب اباترأب ۱۴۹
 * بیست و سه: کلمه‌ی واحده ۱۵۰
 * بیست و چهار: ولایت امیر المومنین علیه السلام، بیت است ۱۵۱
 * بیست و پنج: باطن صلوات، تسلیم ولایت امیرالمومنین علی علیه السلام بودن
 است ۱۵۲
 * بیست و شش: انسان ۱۵۲
 * بیست و هفت: امام مبین ۱۵۲
 * بیست و هشت: کلمه‌ی خداوند عزّ وجل ۱۵۳
 * بیست و نه: کتاب ۱۵۴

- * سی: حقیقت قلم ۱۵۴
- * سی و یک: ولایت امیرالمومنین علیه السلام، صیغه‌ی الهی است. ۱۵۴
- * سی و دو: جنب الله، یدالله ۱۵۵
- * سی و سه: عنوان صحیفه مومن ۱۵۶
- * سی و چهار: دستور به تزویج در معراج ۱۵۶
- * سی و پنج: معرفت خداوند عزوجل، پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله،
و امام المومنین علیه السلام ۱۵۶
- * سی و شش: جواز صراط ۱۵۷
- * سی و هفت: فضیلتی دیگر ۱۵۷
- * سی و هشت: ساقی، کوثر ۱۵۸
- * سی و نه: ذکر ضلّ امیرالمومنین علیه السلام در معراج ۱۵۸
- * چهل: موالات امیرمؤمنین علیه السلام ۱۵۹
- * چهل و یک: باطن صلاة، اهل بیت علیهم السلام ۱۶۰
- * چهل و دو: ریشه خیر، اهل بیت علیهم السلام ۱۶۰
- * چهل و سه: اسماء حسنی ۱۶۱
- * چهل و چهار: وجه الله ۱۶۱
- * چهل و پنج: شرط عبودیت ۱۶۲
- * چهل و شش: فضایلی دیگر (باب الله) ۱۶۲
- * چهل و هفت: معرفت خداوند عزوجل ۱۶۳
- * چهل و هشت: عارف حقیقی ۱۶۳
- * چهل و نه: حکمت حقیقی ۱۶۴
- * پنجاه: حسنه ۱۶۴
- * پنجاه و یک: اهل بیت علیهم السلام بهترین وسیله‌ی تقرب بندگان به سوی خداوند
عزوجل ۱۶۵
- * پنجاه و دو: محور انزال قرآن ۱۶۵
- * پنجاه و سه: محور قرآن ۱۶۵
- * پنجاه و چهار: امیرالمومنین علیه السلام، باب علم نبی صلی الله علیه و آله و باب
الجنة ۱۶۵

۱۶۶	* پنجاه و پنج: امیرالمومنین علیه السلام حکمت است
۱۶۷	* پنجاه و شش: پنج تن علیهم السلام، محبوبترین خلایق در نزد خداوند عزوجل
۱۶۷	* پنجاه و هفت: تأویل نمازهای پنج گانه
۱۶۸	* پنجاه و هشت: واسطه های خلقت
۱۶۸	* پنجاه و نه: فضایلی از حضرت فاطمه (صلوات الله علیها)
۱۷۴	* شصت: ثواب ذکر حضرت ابا عبدالله الحسین (علیه السلام) هنگام نوشیدن آب
۱۷۵	* شصت و یک: مجلس ذکر اهل بیت علیهم السلام، باغات بهشت
۱۷۹	* شصت و دو: گریه بر حضرت سیدالشهدا علیه السلام
	* شصت و سه: درود و رحمت خدا بر گریه کنندگان بر حضرت ابا عبدالله الحسین
۱۸۱	علیه السلام
۱۸۲	* شصت و چهار: توبه حضرت امام رضا علیه السلام به ریان بن شیب
	* شصت و پنج: توبه حضرت امام صادق علیه السلام به سلام به قبور ائمه
۱۸۳	معصومین علیهم السلام شش روزه دور
۱۸۴	* شصت و شش: فضیلت عترة
۱۸۶	* شصت و هفت: فضایلی از پنج تن خدایات الله علیهم اجمعین
	* شصت و هشت: ذکر مصیبت حضرت ابا عبدالله الحسین علیه السلام توسط
۱۹۲	جبرائیل بر حضرت آدم علیه السلام
۱۹۴	* شصت و نه: فضایلی از علما مخدرة حضرت زینب کبری (صلوات الله علیها)
۱۹۷	فصل سوم
	۱- چهل سلام بر حضرت امیرالمومنین علیه السلام در زیارت امام ز
۱۹۹	معصومین علیهم السلام
۲۰۵	۲- اهل بیت علیهم السلام و لوح سلیمانی علیه السلام
۲۰۸	۳- اهل بیت علیهم السلام و کشتی نوح علیه السلام
۲۱۳	۴- اهل بیت علیهم السلام و زبور داوود علیه السلام
۲۲۹	فهرست منابع

مقدمه مؤلف

حضرت علی بن موسی الرضا (صلوات الله علیه) از حضرت موسی بن جعفر (صلوات الله علیه) از حضرت جعفر بن محمد (صلوات الله علیه) از حضرت محمد بن علی (صلوات الله علیه) از حضرت علی بن الحسین (صلوات الله علیه) از حضرت حسین بن علی (صلوات الله علیه) از حضرت علی بن ابی طالب (صلوات الله علیه) از حضرت پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) از جبرائیل از میکائیل از اسرافیل از لوح از قلم [که]: خداوند تبارک و تعالی می فرماید:

«وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَىٰ بْنِ أَبِي طَالِبٍ - صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ - حِصْنِي فَمَنْ دَخَلَ حِصْنِي أَمِنَ مِنْ نَارِي»

«وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَىٰ بْنِ أَبِي طَالِبٍ - صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ - دژ من است. هر کس به دژ من درآید از آتش

در امان است.»^۱

همچنین سلطان بن ربیع عرش حضرت امام علی بن موسی الرضا (صلوات الله علیه) چون به نیشابور رسیدند، در این اصحاب حدیث به نقل از اجداد خویش، فرمودند خداوند عزوجل می فرماید:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حِصْنِي، فَمَنْ دَخَرَ حِصْنِي أَمِنَ [مِنْ] عَذَابِي»

(لا اله الا الله دژ من است، هر کس به دژ من درآید، از عذابم در امان خواهد بود) و چون موب

حضرت به راه افتاد حضرت علیه السلام فرمود:

«بِشُرُوطِهَا وَأَنَا مِنْ شُرُوطِهَا»

«با شروط آن و من یکی از شروط آن هستم»^۲

بزرگان شیعه و غیر شیعه در خصوص بحر بیکران فضائل حضرت امیرالمومنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه از حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم نقل کرده اند که می فرمایند:

«لَوْ أَنَّ الْغِيَاضَ أَقْلَامَ وَ الْبَحْرَ مِدَادَ وَ الْإِنْسَ كُتَابَ، لَكُنَّا نُحْصِي فَضَائِلَ عَلِيٍّ»

بن ابی طالب»^۳

«اگر همی درختان قلم و آب دریاها مرکب شود و تمام جن و انس نویسنده گردند، فضایل

علی بن ابیطالب {علیه السلام} را نمی توانند شماره و احصاء کنند.»

خداوند حکیم در قرآن کریم می فرماید:

۱. معانی الاخبار شیخ صدوق - ج ۲ - حدیث ۶۷۳ - ص ۵۹ - مترجم حمیدرضا شیخی

۲. همان - حدیث ۶۷۳۵ - ص ۵۹

۳. مناقب الخوارزمی - ابوامید موفق بن احمد خوارزمی - حدیث ۱ - ص ۱۲ - مترجم حسین غفاری ساروی

«وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ

اللَّهِ»^۱

«و اگر هر چه درخت در زمین است قلم گردد و دریا مرکب، و هفت دریای دیگر از پس [نابودی] آن بیفزایدش و با آن بنویسد، کار نوشتن [کلمات خدا]، پایان نپذیرد»^۲.

و می‌فرماید:

«قُلْ إِنْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا»^۳

«بگو اگر دریا برای [نوشتن] کلمات پروردگار من مرکب بود، هر آینه دریا به پایان می‌رسید پیش از آن که کلمات پروردگارم به پایان رسد، هرچند مانند آن را به یاری بیاوریم»^۴ و می‌فرماید:

«و كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ يَزِيْرُ حَكِيمٌ»^۵

«کلمه‌ی خدا است که برترین است... خدا شکست ناپذیر حکیم است»

حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم در ضمن حدیثی می‌فرماید:

«...عَلَيَّ كَلِمَةُ اللَّهِ الْعُلْيَا وَكَلِمَةُ اللَّهِ السُّفْلَى...»^۶

«علی‌علیه السلام - کلمه‌ی بلند مرتبه‌ی خداوند است و کلمه‌ی دشمنان او پست و پایین است» و خداوند عزوجل می‌فرماید:

«ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ»^۷

«این کتاب بلند مرتبه هیچ تردیدی در آن نیست، راهنمای پرهیزکاران است»

حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه در خصوص این آیه می‌فرماید:

«الكتاب امير المؤمنين لا شك فيه انه امام هدى للمتقين»

۱. سوره لقمان - آیه ۲۷

۲. ترجمه از کتاب چشمه خورشید (آشنایی با نهج البلاغه) مصطفی دلشاد تهرانی - ص ۲۶

۳. سوره کهف - آیه ۱۰۹

۴. ترجمه از کتاب چشمه خورشید (آشنایی با نهج البلاغه) مصطفی دلشاد تهرانی - ص ۳۶

۵. سوره توبه - آیه ۴۰

۶. بحارالانوار - مرحوم علامه مجلسی ج ۲۸ - باب ۶۱ - حدیث ۳ - ص ۹۰

۷. سوره بقره آیه ۲

۸. بحارالانوار مرحوم علامه مجلسی - ج ۲۴ - باب ۶۷ - حدیث ۶۹ - ص ۳۵۱

«مراد از کتاب امیرالمومنین (علیه السلام) است که هیچ شکی در آن نیست که او، امام است (امامی که) هدایت است برای متقین.»

بعد از آنکه افتتاح این کتاب به ذکر فضائل از مولای وجود حضرت امیرالمومنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه، متبرک و مزین شد، عرض می شود که خداوند تبارک و تعالی را حمد و شکر می گویم که لطف اهل بیت علیهم السلام را بر حال حقیر شامل کرد و توفیق حاصل شد تا قلم به دست گرفته و مدتی را با ذکر و یاد اهل بیت علیهم السلام و دوستان ایشان سر کنم بالاخص کسانی که از ذریه حضرت صدیقه الکبری فاطمه زهرا سلام الله علیها می باشند. احادیث و روایات بسیاری در خصوص فضیلت سادات ذکر شده است که به ذکر چند نمونه اکتفا می کنم:

حضرت پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

«من رأى أولادى فى رضى عنى طائعا راغباً زاده الله فى السمع والبصر»

«هر کسی که یکی از فرزندان را ببیند و با میل و رغبت بر من صلوات بفرستد، خداوند

متعال شنوایی و بینایی او را راضی می داند.»^۱

حضرت امام ابی الحسن علی بن ابراهیم (علیه السلام) می فرمایند:

«النظر الى جميع ذرية النبى (صلی الله علیه و آله و سلم) عبادة ما لم يفارقوا منهاجه

و لم يتلوثوا بالمعاصي»

«نگاه کردن به صورت همه ذریه پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم عبادت است، مادامی

که از راه و روش او جدا نشده و خودشان را با گناهان آلوده نکرده اند.»^۲

همچنین در حدیث معراج در کتاب شریف «کافی» باب «وادی قتل شده که:

«آنگاه به پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم وحی شد:

یا محمد! صل علی نفسك و علی اهل بیتک.

ای محمد! بر خود و خاندانت درود فرست.

فرمود: صلی الله علی و علی اهل بیته

خدای متعال بر من و خاندانم درود فرست

و این انجام پذیرفت. آنگاه متوجه شد، ناگاه صف های فرشتگان و پیامبران را دید، گفته

شد: ای محمد (صلی الله علیه و آله و سلم)! بر آنان سلام کن.

۱. القمطره - مرحوم سید احمد مستنبط رحمه الله علیه - ج ۲ - حدیث ۷۹۳ - ص ۱۶۴

۲. همان - حدیث ۷۹۶

فرمود: السلام علیکم ورحمة الله و بركاته

سلام و رحمت و بركات خدا بر شما باد.

خداوند وحی فرمودند:

إِنِّي أَنَا السَّلَامُ وَالتَّحِيَّةُ وَالرَّحْمَةُ وَالْبَرَكَاتُ أَنْتَ وَذُرِّيَّتُكَ.

«همانا من سلام هستم و تحیت و رحمت و بركات، تو و ذریه‌ی توست.»^۱

باری فضائل در خصوص ذریه‌ی حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و اله و سلم بسیار

است. امید است که به برکت ایشان، تحیت و رحمت و بركات الهی شامل حال شود.

از خیرنده‌ی محترم، محترمانه استدعا دارم که چنانچه پیشنهادی در جهت بهتر شدن

متن دارند، نظایات نه را ارائه دهند تا در چاپ‌های بعدی ان شاء الله تعالی لحاظ شود.

آدرس الکترونیکی ghorbani.rasool@yahoo.com

شماره تماس ۰۹۱۲۶۰۷۰۸۲۸

مقدمه‌ی کتاب

اما بعد، خداوند حکیم در قرآن کریم می‌فرماید:

«وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنَبِّئُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ»^۱

«و هر کدام از سرگذشت‌های پیامبران را که بر تو حکایت می‌کنیم، چیزی است که دلت را بدان استوار می‌گردانیم و در این [سرگذشت‌ها] حق برای تو آمده و مومنان را اندرز و تذکری است»

و می‌فایند:

«لَقَدْ كَانَ فِي رِغْزِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ»^۲

«البته در سرگذشت آنها، برای خردمندان، درس عبرتی است»

بر دوستان و دشمنان اهل بیت علیهم السلام، روشن است که کلام الهی و ذکر و یاد اهل بیت علیهم السلام، شفا و شفا و رحمت است.

خداوند حکیم در قرآن کریم می‌فرماید:

«وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ»^۳

«و از قرآن آنچه درمان و رحمت برای مومنان است می‌فرستیم»

حضرت امام صادق صلوات الله علیه می‌فرماید:

«إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ وَلَايَتَنَا أَهْلَ الْبَيْتِ قُطْبَ الْقُرْآنِ وَخَطَبَ كَمِيعِ الْكُتُبِ»^۴

«به راستی که خداوند ولایت ما اهل بیت را محور و اساس قرآن و محور تمام کتب (آسمانی) قرار داد»

همچنین حضرت امیرالمومنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه می‌فرماید:

«ذِكْرُنَا أَهْلَ الْبَيْتِ شِفَاءٌ مِنَ الْعِلْلِ وَالْأَسْقَامِ وَوَسْوَاسُ الرِّيبِ»^۵

«یاد و ذکر ما اهل بیت، برای هر دردی و مرضی و برای هر وسوسه و شکی شفا می‌باشد»

و حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه می‌فرماید:

۱. سوره هود - آیه ۱۲۰

۲. سوره یوسف - آیه ۱۱۱

۳. سوره بنی اسرائیل - آیه ۸۲

۴. تفسیر العیاشی - ابی نصر محمود بن مسعود بن عیاش سلمی سمرقندی - ج ۱ - ص ۱۶

۵. تاج الفضائل - منصور (عبدالرحیم) ابراهیمی جرجانی شاهرودی حدیث ۴۱ - ص ۵۲

«إِنَّ ذِكْرَنَا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ، وَذِكْرُ عَدُوِّنَا مِنْ ذِكْرِ الشَّيْطَانِ»^۱

«همانا ذکر ما [اهل بیت] از ذکر خداوند گرفته شده است و ذکر دشمن ما از ذکر شیطان گرفته شده است»

معلوم می‌شود که یاد و ذکر اهل بیت علیهم السلام و فضائل ایشان، برکت، شفا و رحمت است. همچنین برای حضرات ائمه‌ی معصومین علیهم السلام، شیعیان، دوستان و محبانی است که سراسر عمر زندگی خود را در محبت به اهل بیت علیهم السلام گذرانده‌اند و شرف و افتخار زندگی دنیا و آخرت را کسب کرده‌اند. کسانی که از تبار شرافت و جوانمردی بودند، آنهایی که همنشینی با آنها پله‌های ترقی در معرفت و محبت به اهل بیت علیهم السلام را سبب می‌بود کسانی که دوستی با ایشان به مثل دوستی با اهل بیت علیهم السلام است. همچنان که در زیارت قمی عاشر آمده که:

«يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي سَأَلْتُ لِيَمُنَّ بِكَ الْمَلَكُ»^۲

«یا ابا عبدالله! من تا قرآن در دستم و صلح با هر که با شما در صلح است...

و زیارت ایشان، زیارت موالی نشان حساب می‌شود.

سلطان سریر عرش حضرت امام علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه می‌فرمایند:

«مَنْ لَمْ يَقْدِرْ عَلَى صَلَاتِنَا فَلْيَصِلْ إِلَى صَالِحِ مَوَالِينَا يَكْتَبْ لَهُ ثَوَابُ صَلَاتِنَا وَمَنْ لَمْ

يَقْدِرْ عَلَى زيارَتِنَا، فَلْيَزِرْ صَالِحِي مَوَالِينَا يَكْتَبْ لَهُ ثَوَابُ زيارَتِنَا»^۳

«کسی که بر صله (و احسان) ما قادر نیست پس به دوستان شایسته و صالح ما صله (و

احسان) کند ثواب صله (و احسان) به ما برایش نوشته می‌شود و کسی که بر زیارت ما قادر نیست

دوستان صالح و شایسته‌ی ما را زیارت کند که ثواب زیارت ما برایش نوشته می‌شود»

چرا که در حدیث قدسی است که خداوند عزوجل می‌فرماید:

«قَلْبُ الْمُؤْمِنِ عَرْشُ الرَّحْمَنِ»^۴

«دل انسان مومن، عرش رحمت خداوند است».

و مومن حقیقی کسی است که در قلعه و شهر ایمان، مقیم شده باشد و تحت امارت

حضرت امیرالمومنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه قرار گیرد و شهر ایمان، همان ولایت

۱. تاج الفضائل - منصور (عبدالرحیم) ابراهیمی جرجانی شاهرودی حدیث ۴۱ - ص ۵۲

۲. مفاتیح الجنان - شیخ عباس قمی - زیارت عاشر

۳. کامل الزیارات - ابن قولویه، باب ۱۰۵ - حدیث ۳

۴. بحار الانوار - علامه محمد باقر مجلسی - ج ۵۵ - کتاب السماء و العالم - باب ۴ ص ۳۹

حضرت امیرالمومنین صلوات الله علیه است که در حدیث قدسی آمده که خداوند تبارک و تعالی می‌فرماید:

«ولایت علی بن ابی طالب صلوات الله علیه حصنی فمن دخل حصنی امن من ناری»^۱

«ولایت علی بن ابی طالب - صلوات الله علیه - دژ من است. هر کس به دژ من در آید از آتشم در امان

است.»

ایمان و میزان آن بر اساس محبت به حضرت امیرالمومنین صلوات الله علیه می‌باشد چرا که ایمان در سه بعد قلب و اندیشه، گفتار و کردار متجلی می‌شود. در نهج البلاغه آمده که حضرت امیرالمومنین می‌فرمایند:

«الایمان معرفة بالقلب و اقرار باللسان و عمل بالارکان»^۲

«ایمان بر شناخت با قلب، اقرار به زبان و عمل به اعضا و جوارح استوار است.

در ضمن خبری از جناب سلمان فارسی (رحمة الله علیه) روایت شده که حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم خطاب به حضرت علی بن ابی طالب صلوات الله علیه فرمودند:

«ای ابالحسن! مثلی تو در این عالم نیست. «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» است که هر که آن را یک مرتبه بخواند یک سوم قرآن را خوانده و هر که آن را دو مرتبه بخواند دو سوم قرآن را خوانده و هر که آن را سه مرتبه بخواند قرآن را ختم کرده است. پس هر که تو را با زبان دوست بدارد یک سوم ایمانش کامل شده و هر که تو را با زبان و دل دوست بدارد دو سوم ایمانش کامل شده و هر که تو را با زبان و دل دوست بدارد و با دست باری کند ایمانش کامل شده است...»^۳

باری طبق آیات قرآن کریم، هدف از خلقت هدایتی عرشیست، خداوند حکیم در قرآن کریم می‌فرماید:

«وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ»^۴

«و جن و انس را خلق نکردم مگر برای این که عبادت کنند.»

و هدف از عبودیت، تقرب و لقاء به پروردگار است و تمام عبارات به قصد قربتاً الی الله انجام می‌گیرد و بر هر سالك حقیقی و حقیقت جوی سلیم، معلوم است که توسل به

۱. معانی الاخبار - شیخ صدوق - جلد دوم - باب «معنی آخر لحسن الله عزوجل» حدیث ۶۷۳ - ترجمه حمید رضا شیخی

۲. نهج البلاغه - سید رضی - حکمت ۲۲۷

۳. تفسیر البرهان - علامه سید هاشم بحرانی - ترجمه دکتر ناظمیان و ... ۹ - سوره اخلاص حدیث ۲۳، ص ۷۶۷

۴. سوره ذاریات آیه ۵۶

حضرت ابا عبدالله الحسین صلوات الله علیه بهترین وسیله‌ی تقرب به خداوند عزوجل و اهل بیت علیهم السلام می‌باشد. در زیارت قدسی عاشورا آمده که:

یا ابا عبدالله اِنِّی اَتَقَرَّبُ اِلَی اللّٰهِ و اِلَی رَسُوْلِهِ و اِلَی اَمِیرِ الْمُؤْمِنِیْنَ و اِلَی فَاطِمَةِ و اِلَی الْحَسَنِ و اِلَیْکَ بِمَوَالَاتِکَ و بِالْبَرَاءَةِ مِنْ اَعْدَائِکَ...

«یا ابا عبدالله! من به درگاه خدا تقرب می‌جویم و به درگاه رسولش و به نزد حضرت امیر المومنین [علیه السلام] و حضرت فاطمه [سلام الله علیه] و حضرت حسن [علیه السلام] و شما به وسیله رستی تو و به وسیله‌ی بیزاری از ...»

حضرت ابا عبدالله الحسین صلوات الله علیه خورشیدی است که نور وجودی او، خاموش شدنی نیست چراغ هدایت نور خداست.

دشمنت کشتن علی نهفته خاموش نگشت

آری آن جلوه که فانی نشود نور خداست

حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و اله و سلم به ابی بن کعب فرمودند: یا اَبی! وَالَّذِی بَعَثَنِی بِالْحَقِّ نَبِیًّا اَنَّ الْحُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ عَلَیْهِ السَّلَامُ اَكْبَرُ مِنْهُ فِی الْاَرْضِ وَ اِنَّهُ لَمَكْتُوبٌ عَنِ یَمِیْنِ عَرْشِ اللّٰهِ: «حسین مصباح منور و عینه نجات»^۱

«ای اَبی! سوگند به آن کسی که مرا به رسالت برانگیخت، حسین بن علی (علیه السلام) در آسمان جلوه‌ی بیشتری دارد و از عظمت و الاتری نورانی‌تر است و اهل آسمان او را بهتر از اهل زمین می‌شناسند و احترام می‌گذارند و در طرف راست عرش الهی نوشته شده است:

«حسین [علیه السلام] چراغ هدایت و کشتی نجات است.»

مصباح از صبح است و اشاره به آن است که نور وجودی مصباح، از خودش است و هر لحظه هم زیادت‌تر خواهد شد. همان‌طور که صبح به زمانی از روز اطلاق می‌شود که نور خورشید رو به زیادت و فرونی است.

و شوق و محبت به حضرت امام حسین صلوات الله علیه نیز از نشانه‌های ایمان شناخته شده است همچنان که حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و اله و سلم می‌فرمایند:

«اِنَّ لِقَتْلِ الْحُسَیْنِ حَرَارَةً فِی قُلُوبِ الْمُؤْمِنِیْنَ لَا تَبْرُدُ اَبَدًا»^۲

«برای شهادت حسین (علیه السلام) حرارتی در دل‌های مؤمنان است که هرگز سرد و خاموش

نمی‌شود.»

۱. القطره - مرحوم سید احمد مستنبط - ج ۱ - حدیث ۳۱۴ - ترجمه محمد ظریف

۲. جامع احادیث الشیعه - ج ۱۲ - ص ۵۵۶ (به نقل از مواسات با سید الشهداء علیه السلام - ص ۹)

الحمد لله رب العالمین همیشه به ضمانت الهی بساط حضرت سیدالشهداء تمام هستی را در بر گرفته است.

عقد عزای تو بست سنت اسلام و بس

سلسله‌ی کائنات حلقه‌ی این ماتمند

بسیاری از دوستان اهل بیت علیهم السلام در کوی گمنامی و بی‌نشانی زندگی کرده‌اند و شاید بتوان گفت در میان ایشان نوکران و غلامان حضرت ابا عبدالله الحسین (صلوات الله علیه) بی‌نهایتان‌ترین هستند.

حق مؤان سالها پیش در مسیر پرفراز و نشیب زندگی دنیایه واسطه‌ی لطف الهی و عنایت و مدد اهل بیت علیهم السلام ونه به واسطه‌ی اعمال خویش با برخی از نوکران و پیر غلامان حضرت ابا عبدالله الحسین (صلوات الله علیه) آشنا شدم و شیرینی و حلاوت همیشینی با ایشان را در این بیش تجربه کردم. زندگی و سلوک حسینی (علیه السلام) هر لحظه لحظه‌ی آن حرکت و بویای است و یک کتاب معنی و درس زندگی.

در اکثر مواقع کتابت و معرفی اسرار و ابرار در بیوت علم جستجوگری شده است هر چند زندگی برخی از افراد به ظاهر ساده و بی‌چشم بانی نویسنده‌گان به دور نبوده است.

این نوشته مربوط به گوشه‌هایی از زندگی مردی ساده زیست و مصفا اندیشه است که از بدو تولد، توأمان با درد و رنج زیستند و از کودکی طعم یتیمی را چشیدند اما خواسته یا ناخواسته تولای عمیقی نسبت به موالیان خویش داشتند در طول زمان به ساده‌ترین مشاغل جامعه روی آوردند. اما شغل اصلی و حقیقی خود را در مجلس داری و برقراری مجالس اهل بیت علیهم السلام قرار دادند و همیشه باطن درد نداشتن و سختی‌های وارد بر خود را بهانه‌ای برای توسل و تقرب به اهل بیت علیهم السلام می‌دیدند و از کسانی شدند که هیئاتی به نام جدّه‌ی سادات حضرت فاطمه زهرا (صلوات الله علیها) قرار کردند و بر اثر شدت صفا و خلوص نیت همیشه منتظر عنایت و زیارت حضرات ائمه‌ی معصومین علیهم السلام بودند و از آن جهت که بر مبنای حال و سلوک فردی خویش پیش می‌رفتند هیئت ساز بودند اما هیئت پرور (از جهت ظاهری) نبودند، این مرد، پیر غلام شوریده و دلسوخته، جنت مکان، خلد آشیان مرحوم آقا سید شریف حسینی (حسین زاده) می‌باشند.

زندگی ایشان و اجداد شریفشان به واقع شنیدنی و پر از نکته‌ها و حکایات ارزنده و تکان دهنده است. اکنون سالهاست که از دار دنیای فانی به دیار باقی رحلت کرده‌اند اما هنوز آثار

و برکات مجالس روضه‌ی او باقی است و الحمدالله رب العالمین فرزند خلف او، در حفظ آن کوشا می‌باشند.

مدتی بود که بر قلبم ملهم شده بود تا حکایات شنیدنی ایشان را جمع آوری کنم و به این طریق در اختیار دوستان و محبین اهل بیت علیهم السلام قرار دهم. و هدف آن بود که اولاً همان‌طور که در ابتدای مقدمه ذکر شد همانا برای اهل آن، سیر در سرگذشت بزرگان، سبب عبرت، خودیابی و تفکر است. دوم آن که برگه‌ای از خود به یادگار گذاشته باشم و چون زندگی پیر غلامان حضرت ابا عبدالله الحسین صلوات الله علیه مملو از عشق و محبت است این خود، از بهترین یادگاری‌ها است.

از صدای سخن عشق، ندیدم خوشتر

یادگاری که در این گنبد دوار ماند

دیگر آن که به نفس و قلم من و دوستان اهل بیت علیهم السلام و به نشاطی که به دلی دست دهد، امید است که اهل بیت علیهم السلام از حقیر فقیر مسکین دستگیری کنند. لذا به جمع آوری مطالب هسته‌ای با نزدیکان و فرزندان ایشان و برخی پیر غلامان توفیق مصاحبت حاصل شد.

مرحوم آقا سید شریف، فرزند سید سی فرزند سید علی اکبر (معروف به سید کرمانی) (رحمة الله علیهم) می‌باشند. فصل اول به بیان سرگذشت زندگی مرحوم سید علی اکبر معروف به سید کرمانی رحمة الله علیه می‌باشد که پدر بزرگ مرحوم آقا سید شریف محسوب می‌شود و فصل دوم اختصاص به زندگی پدر مرحوم آقا سید شریف یعنی مرحوم آقا سید علی و مرحوم کوچک خانم دارد و در فصل سوم شرح حال و زندگی مرحوم آقا سید شریف ذکر می‌گردد و در فصل چهارم برخی از خلقیات و روایات و برخی از نصایح آن بزرگوار ذکر می‌شود و در بخش دوم، فصل اول تیمماً و تبرکاً احادیثی در فضائل و شأن اهل بیت علیهم السلام و مجالس ایشان ذکر می‌گردد. و فصل دوم آن، چهل سلام به حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام که در زیارت وارده از اهل بیت علیهم السلام موجود است و مطالبی دیگر ذکر می‌گردد. (ان شاءالله تعالی)